

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobce: **V. P.**
bytem H. P.

proti
žalované: **Univerzita Karlova**
sídlem Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy ze dne 12. 5. 2017, č. j. UKRUK/11627/2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 21. 8. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy (dále též „žalovaná“) ze dne 12. 5. 2017, č. j. UKRUK/11627/2016 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byl zrušen výrok rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy ze dne 27. 9. 2016, č. j. Stud/Opi/1697/16 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“) ve znění „Žádosti studenta o

nezapočítání období od 20. 10. 2014, resp. 1. 10. 2014 do současnosti se nevyhovuje“ a současně bylo řízení zastaveno. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 20. 6. 2017.

2. Prvostupňovým rozhodnutím rozhodl děkan Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy (dále též „správní orgán I. stupně“) tak, že *„Studentovi V. P. se přerušuje studium na studijním programu Matematika ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí do 30. 9. 2020 z vážných sociálních a zdravotních důvodů doložených lékařskou zprávou. Tato doba přerušení se nezapočítává do maximální doby studia. Žádosti studenta o nezapočítání období od 20. 10. 2014, resp. 1. 10. 2014 do současnosti se nevyhovuje.“* Prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. 9. 2016.

II. Napadené rozhodnutí

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobce podáním ze dne 15. 9. 2016 požádal o nezapočítávání doby od 20. 10. 2014, resp. 1. 10. 2014 do současnosti do celkové doby studia. Žádost odůvodnil tím, že dne 20. 10. 2014 byla jeho matka ošetřena na kardiologické pohotovosti ÚVN Praha a následně propuštěna do domácího ošetřování s tím, že jí bylo doporučeno tělesné šetření a vyhýbání se větší námaze. Z toho důvodu převzal obstarávání podstatné části provozu domácnosti žalobce, který je tak vystaven zvýšenému fyzickému a psychickému vypětí. Vzhledem k tomu, že žalobce sám má zdravotní obtíže, což prokázal zprávou praktického lékaře MUDr. J. V., má za to, že za takových poměrů na něm není možné spravedlivě žádat plnění studijních povinností.
4. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o přerušení žalobcova studia od právní moci rozhodnutí do 30. 9. 2020 s tím, že tato doba přerušení studia se nezapočítává do maximální doby studia. Dále bylo rozhodnuto, že žádosti žalobce o nezapočítání období od 20. 10. 2014, resp. 1. 10. 2014 do současnosti do celkové doby studia se nevyhovuje (dále též „napadený výrok“), jelikož studium žalobce bylo přerušeno až od 1. 1. 2015 a doba přerušení studia se započítávala do celkové doby studia, přičemž rozhodnutí, které je již v právní moci není možné zpětně měnit.
5. Proti prvostupňovému rozhodnutí v rozsahu napadeného výroku podal žalobce odvolání. K odvolací námitce žalobce, že závěr děkana o tom, že studium bylo žalobci přerušeno až od 1. 1. 2015 a že rozhodnutí je již pravomocné, nemůže obstát, žalovaná s poukazem na článek 5 odst. 2 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy (dále též „SZŘ UK“) konstatovala, že *„se samotným přerušením studia z důvodu těhotenství, porodu či rodičovství, z vážného zdravotního důvodu, z důvodu náhle vzniklé mimořádně tíživé sociální situace a s přerušením studia z vlastního podnětu děkana v případě, kdy je toho zapotřebí k odvrácení újmy hrozící studentovi, spojuje SZŘ UK nezapočítávání doby přerušení studia do maximální doby studia. Jestliže osoba neměla přerušené studium z některého z důvodů, se kterými SZŘ UK spojuje nezapočítávání doby přerušení studia do maximální doby studia, nelze tento účinek přiznat dodatečně na základě žádosti.“* Žalovaná uzavřela, že žádost žalobce ze dne 15. 9. 2016, kterou se domáhal nezapočítání období od 20. 10. 2014, resp. 1. 10. 2014 do současnosti do celkové doby studia, právní předpisy a vnitřní předpisy žalované nepřipouští. Jelikož se tedy žalobce domáhal něčeho, co není právně možné, žalovaná posoudila žádost žalobce jako zjevně právně nepřipustou ve smyslu § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) a rozhodla podle § 90 odst. 4 správního řádu tak, že napadený výrok prvostupňového rozhodnutí zrušila a řízení o žádosti žalobce ze dne 15. 9. 2016 zastavila.

III. Žaloba

6. Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je dle jeho názoru založeno jak na vadném právním posouzení (výkladu článku 5 odst. 2 SZŘ UK) a rovněž nemá oporu ve skutkových zjištěních ohledně průběhu řízení o žádosti o přerušení studia.
7. Konkrétně namítal, že v článku 5 odst. 2 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy (dále též „SZŘ UK“), který žalovaná v napadeném rozhodnutí cituje, není nikde výslovný zákaz, že nelze vyhovět žádosti o nezapočtení doby přerušení studia, jestliže vyjdou najevo dodatečně okolnosti, které by takové nezapočítání odůvodňovaly.
8. Žalobce dále namítal, že argumentace rektora není opodstatněná ani skutkově. Podle žalobce žádost o prodloužení individuálního studijního plánu (dále též „ISP“), popř. přerušení studia byla podána již 30. 9. 2014 v 18:14h a doplněná dne 18. 11. 2014 v 21:36h. V samotné žádosti nebyl ještě zdravotní stav matky žalobce, resp. jeho zhoršení, zmíněno. Tato skutečnost byla patrná až z podání ze dne 26. 10. 2014 v 22:22h a 4. 11. 2014 v 20:00h. V další žádosti o prodloužení ISP, popř. přerušení studia ze dne 29. 9. 2015 v 19:35h doplněné podáním ze dne 15. 10. 2015 v 20:15h žalobce zhoršení zdravotního stavu matky a jeho vliv na podmínky studia již uvedl. O žádosti o prodloužení ISP bylo podle žalobce rozhodnuto dne 2. 10. 2015 pod č. j. Stud/Opi/2198/15, přičemž rozhodnutí bylo žalobci doručeno teprve dne 30. 6. 2016. Proti rozhodnutí o žádosti o přerušení studia ze dne 6. 5. 2016, č. j. Stud/Opi/758/16 podal žalobce dle svého tvrzení dne 20. 6. 2016 v 23:31h žádost o přezkum, kterou vzal následně zpět, avšak nahradil ji návrhem na doplnění výroku ve věci započítávání doby přerušení ze dne 3. 7. 2016 v 17:30h. Následně se dne 1. 8. 2016 v 18:39h měl žalobce dostavovat na studijním oddělení, zda děkan již o tomto návrhu rozhodl, přičemž byl sdělením referentky ze dne 2. 8. 2016 v 8:12h odkázán na to, aby si podal novou žádost. Rozhodování o žádosti žalobce ze dne 30. 9. 2014 bylo tedy skončeno až rozhodnutím děkana ze dne 27. 9. 2016, č. j. Stud/Opi/1697/16. Podle přesvědčení žalobce tedy nelze tvrdit, že se jednalo o „dodatečnou“ žádost, když navíc okolnosti nasvědčující splnění podmínky dle článku 5 odst. 2 třetí věty SZŘ UK byly správnímu orgánu přdestřeny včas nejpozději v říjnu 2015 a na jejich základě mohl správní orgán přerušit studium z vlastního podnětu, resp. upozornit žalobce formou poučení dle § 4 odst. 2 správního řádu, že mohou být dány podmínky k takovému postupu.
9. Ze shora uvedených důvodů proto žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Vyjádření žalované

10. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 12. 2. 2018 konstatovala, že žalobce byl dne 15. 9. 2010 zapsán ke studiu bakalářského studijního programu matematika, uskutečňovaného v prezenční formě studia, na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy.
11. Žalovaná dále rekapitulovala průběh žalobcova studia. Konkrétně uvedla, že vzhledem ke zdravotním a sociálním obtížím studoval žalobce na základě jeho opakovaných žádostí v době od 23. 2. 2011 do 30. 9. 2014 podle opakovaně mu prodlužovaného individuálního studijního plánu. V době od 1. 1. 2015 do 30. 9. 2015 bylo žalobci na základě jeho žádosti ze dne 30. 9. 2014 studium přerušeno rozhodnutím děkana Matematicko-fyzikální fakulty ze dne 27. 11. 2014, č. j. Stud/Opi/2313/14. V době od 21. 6. 2016 do 30. 9. 2016 bylo žalobcovo studium opětovně přerušeno na základě jeho žádosti ze dne 29. 9. 2015 rozhodnutím děkana Matematicko-fyzikální fakulty ze dne 6. 5. 2016, č. j. Stud/Opi/758/16. Ode dne 29. 9. 2016 je žalobcovo studium opětovně přerušeno

rozhodnutím děkana Matematicko-fyzikální fakulty ze dne 27. 9. 2016, č. j. Stud/Opi/1697/16 (tj. prvostupňovým rozhodnutím), a to až do dne 30. 9. 2020. Současně byla prvostupňovým rozhodnutím zamítnuta žádost žalobce ze dne 15. 9. 2016 o nezapočítání období od 20. 10. 2014, resp. 1. 10. 2014 do současnosti do celkové doby studia.

12. Žalovaná se ohradila proti tvrzení žalobce, že o jeho žádosti o prodloužení ISP a o přerušení studia ze dne 30. 9. 2014 bylo děkanem Matematicko-fyzikální fakulty rozhodnuto až dne 27. 9. 2016. Uvedla, že o nezapočítání doby od 20. 10. 2014, resp. 1. 10. 2014 do současnosti do celkové doby studia žalobce poprvé požádal, a to zpětně, teprve v žádosti ze dne 15. 9. 2016.
13. K námitce žalobce, že z článku 5 odst. 2 SZŘ UK výslovně nevyplývá, že nelze vyhovět žádosti o nezapočtení doby přerušení, jestliže vyjdou najevo skutečnosti, které by takové nezapočítání odůvodňovaly, žalovaná uvedla, že jestliže student nemá přerušené studium z některého z důvodů, se kterými SZŘ UK spojuje nezapočítání doby přerušení studia do maximální doby studia, nelze tento účinek přiznat dodatečně, na základě žádosti. Jelikož se žalobce v žádosti ze dne 15. 9. 2016 domáhal něčeho, co není právně přípustné, žalované nezbylo než v souladu s § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu ve spojení s § 90 odst. 4 správního řádu napadený výrok prvostupňového rozhodnutí zrušit a řízení o žádosti žalobce ze dne 15. 9. 2016 zastavit.
14. Závěrem proto žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a s vnitřními předpisy Univerzity Karlovy.

V. Jednání

15. S ohledem na nesouhlas žalobce s projednáním a rozhodnutím věci bez jednání, nařídil soud jednání ve věci na den 25. 3. 2020 v 11:00 hodin, o čemž byl žalobce vyrozuměn předvoláním doručeným mu dne 25. 11. 2019. Vzhledem k vyhlášení nouzového stavu a opatření na něj navazujících bylo jednání odročeno na nový termín 20. 5. 2020 v 11:00 hodin, z technických důvodů – změna jednací síně pak byl termín jednání odročen na 25. 5. 2020 v 10:30 hodin. O odročení jednání byl žalobce vždy vyrozuměn. Podáním doručeným soudu dne 21. 5. 2020 v 15:45 hodin žalobce požádal, aby soud jednání odročil na neurčito. Svou žádost odůvodnil tím, že čas 10:30 hodin je pro něj s ohledem na gastroenterologické a v poslední době neurologické obtíže na hranici zvladatelnosti.
16. Podle ustanovení § 50 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) platí, že „z důležitých důvodů může být jednání odročeno. Soud může odročit jednání též tehdy, jestliže to účastníci shodně navrhnou.“ V daném případě soud neshledal, že by důvod označený žalobcem byl důležitým důvodem tak, jak jej má na mysli citované ustanovení. Žalobce nijak blíže neosvětlil, jak mu zdravotní důvody brání se jednání účastnit, tyto nijak nedoložil. Jednání nařízené na 25. 5. 2020 bylo soudem stanoveno v obdobném časovém úseku jako neuskutečněná jednání předchozí (25. 3. 2020 a 20. 5. 2020), u nichž žalobce na „nevhodnost“ termínu nijak nepoukazoval. O nařízení jednání byl žalobce informován od listopadu 2019, nutnost odročení termínu jednání byla vyvolána pouze nastalou epidemiologickou situací v České republice a posléze technickými důvody. Nebyl tedy dán důležitý důvod ve smyslu § 50 s. ř. s, jímž je především faktická nemožnost kvalifikovaně se účastnit jednání, jako například řádně a včas omluvená nemoc

účastníka nebo jeho právního zástupce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2005, č. j. 2 Afs 5/2005 – 96, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2004, č. j. 5 Ads 63/2003 – 35). Soud proto věc projednal a rozhodl v nepřítomnosti žalobce.

17. Při jednání konaném dne 25. 5. 2020 žalovaná setrvala na svém procesním stanovisku, odkázala na písemné vyjádření k podané žalobě, zopakovala, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a s vnitřními předpisy Univerzity Karlovy a navrhla zamítnutí podané žaloby.
18. Soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vyšel z obsahu správního spisu; dokazování neprováděl, neboť účastníci žádné návrhy na provedení důkazů ve svých podáních neoznámili.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Městský soud vyšel z následující právní úpravy:
21. Podle § 68 odst. 1 písm. c) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o vysokých školách“) vysoká škola rozhoduje o právech a povinnostech studenta ve věci přerušení studia.
22. Podle § 54 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o vysokých školách“) studium ve studijním programu může být za podmínek stanovených studijním a zkušebním řádem i opakovaně přerušeno.
23. Podle §17 odst. 1 zákona o vysokých školách vnitřními předpisy veřejné vysoké školy jsou (g) studijní a zkušební řád.
24. Podle článku 5 odst. 2 SZŘ UK může studentovi děkan přerušit studium, a to buď na jeho písemnou žádost, anebo z vlastního podnětu v případě, kdy je toho zapotřebí k odvrácení újmy hrozící studentovi, jestliže její původ nesouvisí s dosavadním plněním studijních povinností; ... Pokud student o přerušení studia požádá z důvodu těhotenství, porodu či rodičovství na dobu, po kterou by jinak trvala mateřská nebo rodičovská dovolená studenta nebo z vážného zdravotního důvodu anebo z důvodu náhle vzniklé mimořádně tíživé sociální situace, děkan této žádosti vyhoví; takto lze studium přerušit zpravidla na dobu do konce určeného semestru nebo akademického roku. Doba přerušení studia podle předchozí věty ani doba přerušení studia z vlastního podnětu děkana podle věty první se při počítání lhůt ani při posuzování skutečností ve smyslu článku 12 odst. 1 písm. b) neuplatní.
25. Soud při rozhodování věci vycházel z právně významných okolností vyplývajících ze správního spisu. Žalobci bylo studium přerušeno od 1. 1. 2015, kdy nabylo právní moci rozhodnutí ze dne 27. 11. 2014, č. j. Stud/Opi/2313/14. Na základě citovaného rozhodnutí bylo žalobci studium přerušeno až do 30. 9. 2015. Nové rozhodnutí o přerušení studia

bylo vydáno dne 6. 5. 2016 pod č. j. Stud/Opi/758/16, kterým bylo žalobci studium přerušeno od právní moci rozhodnutí do 30. 9. 2016. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 21. 6. 2016.

26. Dne 15. 9. 2016 podal žalobce „žádost o nezapočítání doby přerušení studia do celkové doby studia“, ve které s ohledem na zdravotní stav matky a jeho konsekvence do života žalobce požádal o nezapočítání doby od 20. 10. 2014 (bylo-li by lze, od 1. 10. 2014, jelikož symptomy zhoršení se projevovaly slabostí již před tím) do současnosti do celkové doby studia.
27. Soud předně uvádí, že žalobní námitka, kterou žalobce na hranici srozumitelnosti brojil proti skutkové opodstatněnosti napadeného rozhodnutí, se mívá s obsahem správního spisu. Jak bylo shora uvedeno, žalobcovo studium bylo přerušeno právní mocí rozhodnutí ze dne 27. 11. 2014, č. j. Stud/Opi/2313/14, tedy dnem 1. 1. 2015, a to dle výroku rozhodnutí do 30. 9. 2015. Nové rozhodnutí o přerušení žalobcova studia bylo vydáno dne 6. 5. 2016 pod č. j. Stud/Opi/758/16, kdy žalobci bylo studium přerušeno od právní moci rozhodnutí, tedy dnem 21. 6. 2016, do 30. 9. 2016. Prvostupňovým rozhodnutím pak správní orgán I. stupně rozhodl z moci úřední v souladu článkem 5 odst. 2 SZŘ UK na základě skutečností vyličených žalobcem v žádosti o nezapočítání doby přerušení studia do celkové doby studia ze dne 15. 9. 2016 o přerušení studia od právní moci prvostupňového rozhodnutí, tedy ode dne 29. 9. 2016, až do dne 30. 9. 2020, který je uveden ve výroku rozhodnutí. O nezapočítání doby od 20. 10. 2014, resp. 1. 10. 2014 do současnosti do celkové doby studia žalobce poprvé požádal, a to zpětně, teprve v žádosti ze dne 15. 9. 2016. Námitka skutkové neopodstatněnosti napadeného rozhodnutí proto nemůže obstát.
28. Soud nevešel ani na druhou námitku uplatněnou žalobcem v žalobě, a sice že z článku 5 odst. 2 SZŘ UK, není nikde patrný výslovný zákaz, že nelze vyhovět žádosti o nezapočtení doby přerušení studia, jestliže vyjdou najevo dodatečně okolnosti, které by takové nezapočítání odůvodňovaly.
29. Soud se ztotožňuje s názorem žalované, že v případě rozhodnutí o přerušení studia z některého z důvodů, se kterými SZŘ UK nespojuje nezapočítávání doby přerušení studia do maximální doby studia, nelze tento účinek přiznat dodatečně na základě žádosti. Z rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty ze dne 27. 11. 2014, č. j. Stud/Opi/2313/14, kterým bylo žalobcovo studium přerušeno dnem 1. 1. 2015, soud nezjistil, že by se jednalo rozhodnutí o přerušení studia z některého z důvodů, se kterými SZŘ UK spojuje nezapočítávání doby přerušení studia do maximální doby studia.
30. Pokud mimořádná situace týkající se zdravotního stavu žalobcovy matky a její dopady do života žalobce, kterou žalobce vyličil ve své žádosti ze dne 15. 9. 2016 o nezapočítání doby přerušení studia do celkové doby studia, nastala již v říjnu 2014, mohl žalobce poukazovat v žádosti o přezkoumání rozhodnutí ze dne 27. 11. 2014, č. j. Stud/Opi/2313/14, kterou však žalobce dle obsahu správního spisu nepodal. Rozhodnutí, které je v právní moci, nelze se zpětnou účinností měnit, pokud nebyla povolena obnova řízení ve smyslu § 100 a násl. správního řádu. Ve veřejném právu, kam spadá i rozhodování o právech a povinnostech studentů podle zákona o vysokých školách, platí zásada enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí a je tedy dovoleno pouze to, co je výslovně stanoveno právním předpisem, nikoliv to, co není zakázáno. Rozhodování o přerušení studia je uvedeno v ustanovení § 68 zákona o vysokých školách v taxativním výčtu věcí, o kterých je vysoká škola oprávněna a povinna rozhodnout jako o právech a povinnostech studenta. Podrobněji pak v souladu s §

17 odst. 1 zákona o vysokých školách podmínky pro přerušení studia upravuje vnitřní předpis veřejné vysoké školy, jímž je mimo jiné studijní a zkušební řád.

31. Jelikož se žalobce v žádosti ze dne 15. 9. 2016 domáhal zpětného nezapočítání doby přerušení studia do celkové doby studia, tedy něčeho, co není právně přípustné, žalovaná postupovala správně, když v souladu s § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu ve spojení s § 90 odst. 4 správního řádu prvostupňové rozhodnutí v rozsahu žalobcem napadeného výroku zrušila a řízení o žádosti žalobce ze dne 15. 9. 2016 zastavila. V rozsahu výroku, kterým bylo žalobci přerušeno studium na studijním programu Matematika ode dne nabytí právní moci rozhodnutí do 30. 9. 2020 z vážných sociálních a zdravotních důvodů doložených lékařskou zprávou s tím, že tato doba přerušení se nezapočítává do maximální doby studia, nabylo prvostupňové rozhodnutí právní moci dne 29. 9. 2016, neboť žalobce se práva podat odvolání do této části výroku prvostupňového rozhodnutí výslovně vzdal.

VII. Závěr a náklady řízení

32. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byla úspěšná žalovaná, které však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. května 2020

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.

předsedkyně senátu